

Κύριον

Π. Ιωάννου, Πρόδρομον.

Σεβαστέ μοι πάππε,

"Εχω εἰς χεῖρας μου ὑμετέραν 19ης Ιστομένου βεβαίω
δὲ ἡμετέραν σταλαῖσαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Βλέπω νὰ μοῦ γράφετε τὰς εὐχαριστίας σας διὰ τοὺς
κόπους εἰς τοὺς ὁποίους ἐποβάλλομαι χάριν τῆς παιδικῆς ἑξοχῆς.
Δὲν τὰς δεῖται διότι δὲν ἐκτελῶ παρὰ ἓνα ἀνθρωπιστικῶς ἐπιβεβλημένον
καὶ διότι ἐάν ἔπαιξε ἓνας ποῦ πρέπει νὰ εὐχαριστήσῃ εἶμαι ἐγὼ
ἕως ποῦ μοῦ δίδετε τὰ μέσα βοηθήσω εἰς μίαν ὄντως εὐγενικὴν προσπάθειαν
πηγάζουσαν ἐκ τῶν χριστιανικῶν διδασκαλιῶν καὶ τοῦ καθήκοντος ἀπέναντι
τῶν δυστυχοῦντων συνανθρώπων. Ἄνωτέρα εὐχαρίστησις εἶναι νὰ

νὰ σκοπῶς γύρω σου τὴν χαρὰ καὶ νὰ χαίρεσαι γιὰτὶ βλέπεις ζωντανὴ
τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἔργων σου. καὶ νοιώθεις πραγματικὰ μεγαλόπρεπὴ τὴν
χαρὰ δὲν τύχη νὰ βρεθῆς ἀνάμεσα στὰ παιδάκια.

Χθὲς εἶχαμε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὰ ἐπισκευθοῦμε μαζὶ μὲ τὴν κ. Νάσω καὶ τὰς
δ/δασ Νίβαν Δημητρίου καὶ Νίτσαν Καραλλᾶ. Ἐντυπωσιακὴ εἶναι ἡ διαφορὰ
ποῦ ἐπῆλθε εἰς τὴν ὄψιν τῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα μολθνε εἶναι ἡ πρώτη βδομάδα
ποῦ πῆγαν ἐ τοῦτοις δυσκλεῖουν καταφανῆ σημεῖα βελτιώσεως.

Ῥώτησα μερικὰ παιδιὰ χωριστὰ καὶ εἶναι ὅλα εὐχαριστημένα.

Κάθησαν ὅλα γύρω καὶ μᾶς τραγοῦδῆσαν πατριωτικὰ τραγούδια, μᾶς ἀπήγ-
γειλαν δὲ καὶ διάφορα ποιήματα. Μιὰ ἀπὸ τῆς κοροῦδες μᾶς ἀπήγγειλε

σὲ θαυμάσιο ὕψος ἓνα ὡραϊότατο πατριωτικὸ ποίημα.

"Ἐπειτα τοὺς δώσαμε μπισκότα ποῦ πήραμε μαζὶ μας καὶ τοὺς ὑπεσχέθημεν
πὺς ἂν εἶναι φρόνιμοι ὡς τὴν Πέμπτην- Παρασκευὴν ποῦ θὰ ξαναπᾶμε μὲ
τὸ αὐτοκίνητο τῆς κ. Νάσω, νὰ τοὺς κέρουμεν γλυκίσματα.

Ἐπεστρέψαμεν κατενθουσιασμένοι ὅπως εὐχαριστημένη εἶναι καὶ ἡ
δασκάλα των.

Προχθὲς, Κυριακὴν, ἐπεσκέφθη τὰ παιδιὰ ὁ κ. Λουκαῖδης ὁ ὁποῖος ἔμεινε
εὐχαριστημένος. Ἡ μόνη ~~βηματο~~ ἀνωμαλία ποῦ βρῆκε ἦτο εἰς τὸ χεῖρι
τοῦ νεοῦ ποῦ πίνουν τὰ παιδιὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε φουντάναν.
Τοὺς πήραμεν ὅμως μαζὶ μας καὶ ἤδη θὰ τὴν ἔβαλαν.

Κατὰ τὰ ἄλλα παιρνοῦμεν καλὰ. εἶναι ὅλοι ἐδῶ καλὰ καὶ δὲν ἀσπάζονται.

"Ἐχομεν αὐτὲς τῆς μέρες τῆς φασαρίας τῶν ξύλωντὰ ὁποῖα κωλοῦνται ἀπὸ
πάνω εἰς τὸ αὐτοκίνητο. Ἄν ὅσες πῶ πῶς ἀρκετοὶ κοιμοῦνται ἐδῶ περιμέ-
νοντες πρῶτ τὸ αὐτοκίνητο θὰ φαντασθῆτε τί περίπου γίνεται.

Μόλις ἐμφανισθῇ κανένα αὐτοκίνητο καὶ πρὶν ἀκόμη σταματήσῃ εἶναι πάνω
καμιὰ δεκαριά ποῦ χωρίζοντὸ πρῶτα καὶ τὸ δίδουν σὲ φίλους των ποῦ
εἶναι κάτω ξεπίτηδες γιὰ νὰ τὸ χωρίζουν. Σὲ ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας
τὸ αὐτοκίνητο εἶναι ἐλευθερο, καὶ τὰ ἔθλα χωρισμένα ἐνῶ οἱ μισοὶ
φεύγουν μὲ ἄδεια χεῖρια γιὰ νὰ ξαναρθοῦν καὶ νὰ ξαναπεριμένουν.

Δυστυχῶς αὐτὰ ἔχομε λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν βλικῶν. Ἐλπίζομεν πὺς
τὰ ἐρχόμενα φορτία θὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ικανοποιήσουν τὰς ἀνάγκας

τῶν τοῦ ποῦ. ἐπιγμὴν πληροφοροῦμεθα εἰς τὸ κ. Ἀθανάσης τῆς Ἀλεξανδρείας
εἶναι ἐδῶ. Δὲν τὸν εἶδαμεν ἀκόμα.

Μετὰ ἀγάπην Θεοῦ καὶ ἀγάπην